

Vie d'Epicure = DL X, 1-34 - éd. Hicks

Auteur : Diogène Laërce

Les folios

En passant la souris sur une vignette, le titre de l'image apparaît.

19 Fichier(s)

Mots clés

[Hicks, Robert Drew \(1850-1929\)](#)

Présentation du document

Date 1925

Mentions légales

- Responsabilité éditoriale : Department of Philosophy and Cultural Heritage of University Ca' Foscari of Venice ; EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Texte : Domaine public

Editeur de la fiche Department of Philosophy and Cultural Heritage of University Ca' Foscari of Venice ; EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle)

Contributeur(s) Giovacchini, Julie

Langue Grec ancien

Source Voir description détaillée du texte : [CIRIS](#)

Contenus reliés

Ce document n'a pas de relation indiquée avec un autre document du projet. □

Description du document

Description Voir description détaillée de l'édition : [CIRIS](#)

Notice créée par [Julie Giovacchini](#) Notice créée le 23/06/2021 Dernière modification le 19/05/2022

DIOGENES LAERTIUS

μητρὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἡμῖν εἰς τὴν εἰθισμένην ἀγεσθαι γενέθλιον ἡμέραν ἐκάστου ἔτους τῇ προτέρᾳ δεκάτῃ τοῦ Γαμηλιῶνος, ὡσπερ καὶ εἰς τὴν γινομένην σύνοδον ἐκάστου μηνὸς ταῖς εἰκάσι τῶν συμφιλοσοφούντων ἡμῖν εἰς τὴν ἡμῶν τε καὶ Μητροδώρου ἐμνήμην κατατεταγμένην. συντελείωσαν δὲ καὶ τὴν τῶν ἀδελφῶν ἡμέραν τοῦ Προσειδεῶνος· συντελείωσαν δὲ καὶ τὴν Πολυαίου τοῦ Μεταγεινιῶνος καθάπερ καὶ ἡμεῖς.

- 19 " Ἐπιμελείσθωσαν δὲ καὶ Ἀμυνόμαχος καὶ Τιμοκράτης τοῦ υἱοῦ τοῦ Μητροδώρου Ἐπικούρου καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Πολυαίου, φιλοσοφούντων αὐτῶν καὶ συζώντων μετ' Ἐρμάρχου. ὡσαύτως δὲ τῆς θυγατρὸς τῆς Μητροδώρου τὴν ἐπιμέλειαν ποιήσθωσαν, καὶ εἰς ἡλικίαν ἔλθοῦσαν ἐκδότησαν εἰ ἂν Ἐρμάρχος ἔλθῃ τῶν φιλοσοφούντων μετ' αὐτοῦ, οὔσης αὐτῆς εὐτάκτου καὶ πειθαρχούσης Ἐρμάρχῳ. διδότησαν δ' Ἀμυνόμαχος καὶ Τιμοκράτης ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν ἡμῖν προσόδων εἰς τροφήν τοῦτοις, ὃ τι ἂν αὐτοῖς κατ' ἐναυτὸν ἐπιδέχεσθαι δοκῇ σκοπούμενοι μετ' Ἐρμάρχου.
- 20 " Ποιήσθωσαν δὲ μετ' ἑαυτῶν καὶ Ἐρμάρχον κύριον τῶν προσόδων, ἵνα μετὰ τοῦ συγκαταγεγρακότες ἡμῖν ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ καταλελειμμένου ἡγεμόνος τῶν συμφιλοσοφούντων ἡμῖν ἕκαστα γίνηται. τὴν δὲ προῖκα τῷ θήλει παιδίῳ, ἐπειδὴν εἰς ἡλικίαν ἔλθῃ, μερισάτωσαν Ἀμυνόμαχος καὶ Τιμοκράτης ὅσον ἂν ἐπιδέχῃται ἀπὸ τῶν ὑπαρχόν-

* That this custom lasted in the school for centuries is proved by the testimony of Cicero (*De fin.* ii. 101) and Pliny (*H.N.* xxxv. 5), as well as by the epigram of Philodemus (*Anth. Pal.* xi. 44). Cf. *Athen.* vii. 298 b; *supra*, vi. 101.

DIOGENES LAERTIUS

ἐγγύς γενέσθαι τῷ πύργῳ καὶ μαθεῖν ὅποιος ἐγγύς φαίνεται.

Πάνθ' ἡ δὲ λέγουσιν εἶναι δύο, ἡδονὴν καὶ ἀλγηδόνα, ἰσάμενα περὶ πᾶν ζῶον, καὶ τὴν μὲν οἰκείον, τὴν δὲ ἀλλότριον δι' ὧν κρίνεσθαι τὰς αἰρέσεις καὶ φυγὰς. τῶν τε ζητήσεων εἶναι τὰς μὲν περὶ τῶν πραγμάτων, τὰς δὲ περὶ ψυχὴν τὴν φωνήν. καὶ ταῦτα δὲ περὶ τῆς διαιρέσεως καὶ τοῦ κριτηρίου στοιχειωδῶς.

Ἐπιπέτον δὲ ἐπὶ τὴν ἐπιστολήν.

Ἐπίκουρος Ἡροδότῳ χαίρειν.

35 Ἐπίκουρος Ἡροδότῳ χαίρειν. Τοῖς μὴ δυναμένοις, ὦ Ἡρόδοτε, ἕκαστα τῶν περὶ φύσεως ἀναγεγραμμένων ἡμῶν ἐξακριβοῦν μηδὲ τὰς μείζους τῶν συντεταγμένων βιβλῶν διαβρεῖν ἐπιτομὴν τῆς ὅλης πραγματείας εἰς τὸ κατασχεῖν τῶν ὀλοσχερωτάτων γε δοξῶν τὴν μνήμην ἱκανῶς αὐτὸς¹ παρεσκεύασα, ἵνα παρ' ἑκάστου τῶν καιρῶν ἐν τοῖς κυριωτάτοις βοηθεῖν αὐτοῖς δύνωνται, καθ' ὅσον ἂν ἐφάπτονται τῆς περὶ φύσεως θεωρίας. καὶ τοὺς προβεβηκότας δὲ ἱκανῶς ἐν τῇ τῶν ὄλων ἐπιβλέψει τὸν τύπον τῆς ὅλης πραγματείας τὸν κατεστοιχειωμένον δεῖ μὴ-

¹ αὐτὸς codd. : corr. Brieger.

¹ See II 50, 147. The tower which seems round at a distance and square when we get up to it was the typical example in the school of that process of testing beliefs by observation which is here prescribed. Cf. Lucret. iv. 333 seqq., 501 seqq.; Sext. Emp. *Adv. math.* vii. 208.

² i.e. pleasure and pain are the criteria by which we choose and avoid.

³ Cf. *inf.* § 37.

⁴ Division of philosophy is probably meant.

⁵ The letter to Herodotus is the second and most valuable instalment of Epicurean doctrine. The manuscript seems to

DIOGENES LAERTIUS

πᾶσαι ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων γεγονῶσαι κατὰ τε περίπτωσιν καὶ ἀναλογίαν καὶ ὁμοιότητα καὶ σύνθεσιν, συμβαλλομένου τι καὶ τοῦ λογισμοῦ. τὰ τε τῶν μαινομένων φαντάσματα καὶ «τὰ» κατ' ἄναρ ἀληθῆ, κινεῖ γάρ· τὸ δὲ μὴ ὄν οὐ κινεῖ.”

33. Τὴν δὲ πρόληψιν λέγουσιν οἰονεὶ κατάληψιν ἢ δόξαν ὀρθὴν ἢ ἐννοίαν ἢ καθολικὴν νόησιν ἐναποκειμένην, ταυτέστι μνήμην τοῦ πολλάκις ἔξωθεν φανέντος, οἷον τὸ τοιοῦτόν ἐστιν ἄνθρωπος· ὅμα γὰρ τῷ ρηθῆναι ἄνθρωπος εὐθὺς κατὰ πρόληψιν καὶ ὁ τύπος αὐτοῦ νοεῖται προηγουμένων τῶν αἰσθήσεων. παντὶ οὖν ὀνόματι τὸ πρῶτως ὑποτεταγμένον ἐναργές ἐστι· καὶ οὐκ ἂν ἐζητήσαμε, τὸ ζητούμενον, εἰ μὴ πρότερον ἐγνώκεμεν αὐτό οἷον τὸ πόρρω ἐστὼς ἵππος ἐστὶν ἢ βαῦς· δεῖ γὰρ κατὰ πρόληψιν ἐγνώκεναι ποτὲ ἵππου καὶ βοῖ μορφήν· οὐδ' ἂν ὀνομάσαιμεν τι μὴ πρότερον αὐτοῦ κατὰ πρόληψιν τὸν τύπον μαθόντες. ἐναργεῖς οὖν εἰσὶν αἱ πρόληψεις· καὶ τὸ δοξαστόν ἀπὸ προτέρου τινὸς ἐναργοῦς ἤρτηται, ἐφ' ὃ ἀναφέροντες λέγομεν, οἷον Πόθεν ἴσμεν εἰ τοῦτό ἐστιν ἄνθρωπος;
34. τὴν δὲ δόξαν καὶ ὑπόληψιν λέγουσιν, ἀληθῆ τέ φασι καὶ ψευδῆ· ἂν μὲν γὰρ ἐπιμαρτυρῆται ἢ μὴ ἀντιμαρτυρῆται, ἀληθῆ εἶναι· εἰ μὴ ἐπιμαρτυρῆται ἢ ἀντιμαρτυρῆται, ψευδῆ τυγχάνειν. ὅθεν «τὸ» προσμένον εἰσῆχθη· οἷον τὸ προσμεῖναι καὶ

² Cf. Sext. Emp. *Adv. math.*, viii. 63.

³ i.e. in conformity with the sense-data which precede the recognition.

⁴ See § 124, where a true πρόληψις is opposed to a false ὑπόληψις. In Aristotle πρόληψις is often a synonym of δόξα: cf. Bonitz, *Index Ar.*, s.v.

DIOGENES LAERTIUS

καὶ περὶ φύσεως· τὸ δὲ ἠθικὸν περὶ αἰρετῶν καὶ φευκτῶν καὶ περὶ βίων καὶ τέλους.

- 31 Τὴν διαλεκτικὴν ὡς παρέλκουσαν ἀποδοκιμάζουσιν· ἀρκεῖν γὰρ τοὺς φυσικοὺς χωρεῖν κατὰ τοὺς τῶν πραγμάτων φθόγγους. ἐν τοίνυν τῷ Κανόνι λέγων ἐστὶν ὁ Ἐπίκουρος κριτήρια τῆς ἀληθείας εἶναι τὰς αἰσθήσεις καὶ πραλήψεις καὶ τὰ πάθη, οἱ δ' Ἐπικούρειοι καὶ τὰς φανταστικὰς ἐπιβολὰς τῆς διανοίας. λέγει δὲ καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἡρόδοτον ἐπιτομῇ καὶ ἐν ταῖς Κυρίαις δόξαις. "πᾶσα γάρ," φησὶν, "αἰσθησις ἀλογός ἐστι καὶ μνήμης οὐδεμιᾶς δεκτικὴ· οὔτε γὰρ ὑφ' αὐτῆς οὔτε ὑφ' ἑτέρου κινήθεισα δύναται τι προσθεῖναι ἢ ἀφελεῖν· οὐδὲ ἐστὶ τὸ δυνάμενον αὐτὰς διελέγξαι.
- 32 οὔτε γὰρ ἡ ὁμογένεια αἰσθησις τὴν ὁμογενεῖ διὰ τὴν ἰσοσθένειαν, οὔθ' ἡ ἀνομογένεια τὴν ἀνομογένειαν, οὐ γὰρ τῶν αὐτῶν εἰσι κριτικαί· οὔτε μὴν λόγος, πᾶς γὰρ λόγος ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων ἤρτηται. οὔθ' ἡ ἑτέρα τὴν ἑτέραν, πάσαις γὰρ προσέχομεν. καὶ τὸ τὰ ἐπαισθήματα δ' ὑφ' ἐστάναι πιστοῦται τὴν τῶν αἰσθήσεων ἀλήθειαν. ὑφέστηκε δὲ τό τε ὄραν ἡμᾶς καὶ ἀκούειν, ὡσπερ τὸ ἀλγεῖν· ὅθεν καὶ περὶ τῶν ἀδύλων ἀπὸ τῶν φαινομένων χρή σθμειοῦσθαι. καὶ γὰρ καὶ ἐπίνοιαι

* An opinion often emphasized: e.g. §§ 37, 73, 62, 152. Cf. Lucr. iii. 931 *sqq.*

² Such mental pictures are caused by atoms too fine to affect sense: cf. § 64 *infra*; Lucr. ii. 740 *sqq.*, iv. 722 *sqq.*; Cic. *N.D.* i. 54. On the whole subject consult Usener's *Epicurus*, Fr. 242-265, and, more especially, Sext. Emp. *Adv. math.* vii. 203-210. ³ Cf. *inf.* § 146.

⁴ i.e. the trustworthiness of the senses (αἰσθησιῶν) considered as faculties of sense-perception: cf. Sext. Emp. *Adv. math.* viii. 9 (Usener, Fr. 244).

DIOGENES LAERTIUS

Καλλιπτόλας,
Περὶ βασιλείας,
Ἀναξιμένης,
Ἐπιτολάι.

Ἐν αὐτῷ δοκεῖ ἐν αὐτοῖς, ἐκθέσθαι πειράσομαι
τρεις ἐπιστολάς αὐτοῦ παραθέμενος, ἐν αἷς πᾶσαν
29 τὴν αὐτοῦ φιλοσοφίαν ἐπιτέμνεται· θήσομεν δὲ
καὶ τὰς Κυρίας αὐτοῦ δόξας καὶ εἴ τι ἔδοξεν
ἐκλογῆς ἀξίως ἀνεφθέγγχθαι, ὥστε σὲ πανταχόθεν
καταμαθεῖν τὸν ἄνδρα καὶ κρίνειν εἶδέναι.

Τὴν μὲν οὖν πρώτην ἐπιστολὴν γράφει πρὸς
Ἡρόδοτον (ἥτις ἐστὶ περὶ τῶν φυσικῶν· τὴν δὲ
δευτέραν πρὸς Πυθοκλέα), ἥτις ἐστὶ περὶ μετ-
αρσιῶν· τὴν τρίτην πρὸς Μεναικέα, ἔστι δ' ἐν αὐτῇ
τὰ περὶ βίων· ἀρκτέον δὴ ἀπὸ τῆς πρώτης, ὀλίγα
προειπόντα περὶ τῆς διαιρέσεως τῆς κατ' αὐτὸν
φιλοσοφίας.

Διαιρεῖται τοίνυν εἰς τρία, τὸ τε κανονικὸν καὶ
30 φυσικὸν καὶ ἠθικόν· τὸ μὲν οὖν κανονικὸν ἐφόδους
ἐπὶ τὴν πραγματείαν ἔχει, καὶ ἐστὶν ἐν ἐνὶ τῷ ἐπι-
γραφομένῳ Κανόνι· τὸ δὲ φυσικὸν τὴν περὶ φύσεως
θεωρίαν πᾶσαν, καὶ ἐστὶν ἐν ταῖς Περὶ φύσεως
βίβλοις ἑπτὰ καὶ τριάκοντα καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς
κατὰ στοιχείον· τὸ δὲ ἠθικὸν τὰ περὶ αἵρέσεως καὶ
φυγῆς· ἐστὶ δὲ καὶ ἐν ταῖς Περὶ βίων βίβλοις καὶ
ἐπιστολαῖς καὶ τῷ Περὶ τέλους, εἰώθασι μὲντοι
τὸ κανονικὸν ὁμοῦ τῷ φυσικῷ τάττειν· καλοῦσι
δ' αὐτὸ περὶ κριτηρίου καὶ ἀρχῆς, καὶ στοιχειω-
τικόν· τὸ δὲ φυσικὸν περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς,

* i.e. III 49-54, the first of those summaries of doctrine
which take up so much of Book X.

DIOGENES LAERTIUS

- Διαπορίαι.
 Κύρια δόξαι.
 Περὶ αἰρέσεων καὶ φυγῶν.
 Περὶ τέλους.
 Περὶ κριτηρίου ἢ Καυῶν.
 Χαιρέδημος.
 Περὶ θεῶν.
 Περὶ ἀσιότητος.
 28 Ἐγχεσίναξ.
 Περὶ βίῶν δ'.
 Περὶ δικαιοπραγίας.
 Νεοκλῆς πρὸς Θεμισταν.
 Σχεπτόσιον.
 Εὐρύλαχος πρὸς Μητρώδωρον.
 Περὶ τοῦ ἀρεῖν.
 Περὶ τῆς ἐν τῇ ἀτόμῳ γυνώσεως.
 Περὶ ἀφῆς.
 Περὶ ἀμαρτήτης.
 Περὶ παθῶν δόξαι πρὸς Τιμοκράτην.
 Προγινωστικόν.
 Προτρεπτικόν.
 Περὶ εἰδωλῶν.
 Περὶ φαντασίας.
 Ἀριστῶβουλος.
 Περὶ μουσικῆς.
 Περὶ δικαιοσύνης καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν.
 Περὶ ἀφῆς καὶ χάριτος.
 Πολυμήδης.
 Τιμοκράτης γ'.
 Μητρώδωρος δ'.
 Ἀντίδωρος β'.
 Περὶ νόμων δόξαι πρὸς Μίθρημ.

* The full title, *Περὶ εὐσεως καὶ θανάτου*, "Of Divenses and 356

DIOGENES LAERTIUS

ὑπὲρ τετρακόσια συνέγραψε βιβλία· δύο τε Πτο-
 λεμαῖοι Ἀλεξανδρεῖς, ὁ τε μέλας καὶ ὁ λευκός.
 Ζήνων τε ὁ Σιδώνιος, ἀκροατὴς Ἀπολλοδώρου,
 26 πολυγράφος ἀνὴρ· καὶ Δημήτριος ὁ ἐπικληθεὶς
 Λάκων· Διογένης τε ὁ Ταρσεὺς ὁ τὰς ἐπιλέκτους
 σχολὰς συγγράψας· καὶ Ὀρίων καὶ ἄλλοι οὓς οἱ
 γῆσιοι Ἐπικούρειοι σοφιστὰς ἀποκαλοῦσιν.

Ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι Ἐπίκουροι τρεῖς· ὁ τε
 Λεοντέως υἱὸς καὶ Θεμισίας· ἕτερος Μάγνης·
 τέταρτος ὀπλομάχος.

Γέγονε δὲ πολυγραφεύτατος ὁ Ἐπίκουρος, πάντας
 ὑπερβαλλόμενος πλῆθει βιβλίων· κύλινδροι μὲν γὰρ
 πρὸς τοὺς τριακοσίους εἰσὶ. γέγραπται δὲ μαρ-
 τύριον ἔξωθεν ἐν αὐτοῖς οὐδέν, ἀλλ' αὐτοῦ εἶναι
 Ἐπικούρου φωναί. ἐξήλθον δὲ αὐτὸν Χρύσιππος ἐν
 πολυγραφίᾳ, καθά φησι καὶ Καρνεάδης παράειτον
 αὐτὸν τῶν βιβλίων ἀποκαλιῶν· εἰ γὰρ τι γράψαι ὁ
 Ἐπίκουρος, φιλονεικεῖ τασοῦτον γράψαι ὁ Χρύσιπ-
 27 πος. καὶ διὰ τοῦτο καὶ πολλάκις ταῦτ' ἀπέγραψε καὶ
 τὸ ἐπελθόν, καὶ ἀδιόρθωτα εἶακε τῷ ἐπείγεσθαι· καὶ
 τὰ μαρτύρια τασαῦτ' ἐστὶν ὡς ἐκείνων μόνων γέμειν
 τὰ βιβλία, καθάπερ καὶ παρὰ Ζήνωνι ἐστὶν εὐρεῖν
 καὶ παρὰ Ἀριστοτέλει. καὶ τὰ συγγράμματα μὲν
 Ἐπικούριον τασαῦτα καὶ τηλικαῦτα, ἐν τὰ βέλ-
 τιστά ἐστι τάδε·

Περὶ φύσεως ἑπτὰ καὶ τριάκοντα.

Περὶ ἀτίμων καὶ κηροῦ.

Περὶ ἔρωτος.

Ἐπιτομή τῶν πρὸς τοὺς φυσικοὺς.

Πρὸς τοὺς Μεγαρικοὺς.

DIOGENES LAERTIUS

Πρὸς τοὺς διαλεκτικούς.
Πρὸς τοὺς σοφιστὰς ἰντία.
Περὶ τῆς ἐπι σοφίαν πυρείας.
Περὶ τῆς μεταβολῆς.
Περὶ πλοῦτος.
Πρὸς Δημόκριτον.
Περὶ εὐγενείας.

* Ἦν καὶ Πολύβαιος Ἀθηνοδώρα Λαμφακηνός, ἐπιεικῆς καὶ φιλικός, ὡς οἱ περὶ Φιλόδημόν φασι, καὶ ὁ διαδεξάμενος αὐτὸν Ἑρμαρχος Ἀγεμόρτου Μυτιληναῖος, ἀνὴρ πατὴρ μὲν πένης, τὰς δ' ἀρχὰς προσέχων ῥητορικοῖς.

Φέρεται καὶ τοῦτου βιβλία κάλλιστα τάδε·

- 25 Ἐπιστολικὰ περὶ Ἐπιδοκλείου εἴκοσι καὶ ἄνω.
Περὶ τῶν μαθημάτων.
Πρὸς Πλάτωνα.
Πρὸς Ἀριστοτέλην.

* Ἐτελεύτα δὲ παραλύσει, γενόμενος ἰκανὸς ἀνὴρ.

Διονεύς τε Λαμφακηνός ὁμοίως καὶ ἡ τοῦτου γυνὴ Θεμίστει, πρὸς ἣν καὶ γέγραφεν ὁ Ἐπίκουρος· ἐτι τε Κολώτης καὶ Ἰδομενεύς, καὶ αὐτοὶ Λαμφακηνοί, καὶ οὗτοι μὲν ἐλλόγιμοι, ὧν ἦν καὶ Πολύατρατος ὁ διαδεξάμενος Ἑρμαρχόν· οὗ διεδέξατο Διονύσιος ὁ Βασιλείδης, καὶ Ἀπολλόδιωρος δ' ὁ Κηποτύραινος γέγονε ἐλλόγιμος, ὡς

* One of the four pillars of the school: a great geometer until he became an Epicurean (Cic. *de Pr.* 106 and *De fin.* i, 20). A letter of Epicurus to him is mentioned by Seneca (*de.* 18, 9).

* Colotes, a great admirer of the master, wrote a work to prove that life is impossible by the rules of any other philosophy. Plutarch wrote a tract against him: Πρὸς

DIOGENES LAERTIUS

Μαθητὰς δὲ ἔσχε πολλοὺς μὲν, σφόδρα δὲ ἑλλογίμους Μητροδώρον Ἀθηναίου ἢ Τιμοκράτους καὶ Σάνδης Λαμψακηνόν· ὅς ἀφ' οὗ τὸν ἄνδρα ἔγνων, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ πλὴν ἕξ μηνῶν
 23 εἰς τὴν οἰκίαν, ἔπειτ' ἐπανῆλθε. γέγονε δὲ ἀγαθὸς πάντα, καθὰ καὶ Ἐπίκουρος ἐν προηγουμέναις γραφαῖς μαρτυρεῖ καὶ ἐν τῷ τρίτῳ Τιμοκράτους. τοιοῦτος δ' ὢν καὶ τὴν ἀδελφὴν Βατίδα ἐξέδοτο Ἰδομενεῖ, καὶ Λεόντιον τὴν Ἀττικὴν ἑταίραν ἀναλαβὼν εἶχε παλλακὴν. ἦν δὲ καὶ ἀκατάπληκτος πρὸς τε τὰς ὀχλήσεις καὶ τὸν θάνατον, ὡς Ἐπίκουρος ἐν τῷ πρώτῳ Μητροδώρῳ φησί. φασὶ δὲ καὶ πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν αὐτοῦ τελευτήσαι πεντηκοστὸν τρίτον ἔτος ἄγοντα, καὶ αὐτὸς Ἐπίκουρος ἐν ταῖς προειρημέναις διαθήκαις, ὡς προαπεληλυθότος αὐτοῦ δηλονότι, ἐπισκήπτει περὶ τῆς ἐπιμελείας αὐτοῦ τῶν παίδων. ἔσχε δὲ καὶ τὸν προειρημένον εἰκαῖόν τινα ἀδελφόν τοῦ Μητροδώρου Τιμοκράτην.

24 Βιβλία δὲ ἔστι τοῦ Μητροδώρου τάδε·

Πρὸς τοὺς ἰατροὺς τρία.
 Περὶ αἰσθήσεων.
 Πρὸς Τιμοκράτην.
 Περὶ μεγαλοψυχίας.
 Περὶ τῆς Ἐπικαίρου ἀρρωστίας.

* Metrodorus (320–277 B.C.) was the master's beloved disciple; but the encomium preserved by Seneca (*Ep.* 51. 3) is certainly discriminating: "Epicurus says: 'quosdam indigere ope aliena, non ituros si nemo precesserit, sed bene secuturos: ex his Metrodorum ait esse.'"

† Epicurus seems to have prefixed dedications or other short notices to the separate books of his larger works. Thus 550

DIOGENES LAERTIUS

των ἀφαιροῦντες μετὰ τῆς Ἐρμάρχου γνώμης. ἐπιμελείσθωσαν δὲ καὶ Νικάνορος, καθάπερ καὶ ἡμεῖς, ἢ ὅσοι τῶν συμφιλοσοφούντων ἡμῖν χρεῖαν ἐν τοῖς ἰδίαις παρεσχημένοι καὶ τὴν πᾶσαν οἰκειότητα ἐνδεδειγμένοι συγκαταγῆράσκειν μεθ' ἡμῶν προεῖλοιο ἐν φιλοσοφίᾳ, μηδεὶς τῶν ἀναγκαίων ἐνδεεῖς καθεστήκωσι παρὰ τὴν ἡμετέραν δύναμιν.

21 " Δοῦναι δὲ τὰ βιβλία τὰ ὑπάρχοντα ἡμῖν πάντα Ἐρμάρχῳ.

" Ἐὰν δέ τι τῶν ἀνθρωπίνων περὶ Ἐρμαρχὸν γένηται πρὸ τοῦ τὰ Μητροδώρου παῖδιά εἰς ἡλικίαν ἔλθειν, δοῦναι Ἀμινόμαχον καὶ Τιμοκράτην, ὅπως ἂν εὐτακτοῦντων αὐτῶν ἕκαστα γίνηται τῶν ἀναγκαίων, κατὰ τὸ δυνατόν ἀπὸ τῶν καταλελειμμένων ὑφ' ἡμῶν προσόδων. καὶ τῶν λοιπῶν ἀπάντων ὡς συντετάχαμεν ἐπιμελείσθωσαν, ὅπως ἂν κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἕκαστα γίγηται. ἀφήμι δὲ τῶν παίδων ἐλεύθερον Μῖν, Νικίαν, Λύκωνα· ἀφήμι δὲ καὶ Φαίδριον ἐλευθερία."

22 " Ἦδη δὲ τελευτῶν γράφει πρὸς Ἰδομενέα τήνδε ἐπιστολήν·

" Τὴν μακαρίαν ἄγοντες καὶ ἅμα τελευταίαν ἡμέραν τοῦ βίου ἐγράφομεν ὑμῖν ταυτί. στραγγουρία τε παρηκολουθήκει καὶ δυσεντερικὰ πύθνη ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείποντα τοῦ ἐν ἑαυτοῖς μεγέθους. ἀντιπαρετάττετο δὲ πᾶσι τούτοις τὸ κατὰ ψυχὴν χαῖρον ἐπὶ τῇ τῶν γεγονότων ἡμῖν διαλογισμῶν μνήμῃ. σὺ δ' ἀξίως τῆς ἐκ μεираκίου παραστάσεως πρὸς ἐμέ καὶ φιλοσοφίαν ἐπιμελοῦ τῶν παίδων Μητροδώρου."

Καὶ διέθετο μὲν ὧδε.

I

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ

- 1 Ἐπίκουρος Νεοκλέους καὶ Χαιρεστράτης, Ἀθηναῖος, τῶν δῆμων Γαργήτιος, γένους τοῦ τῶν Φιλαϊδῶν, ὡς φησι Μητροδώρος ἐν τῷ Περὶ εὐγενείας. τοῦτόν φασιν ἄλλοι τε καὶ Ἡρακλείδης ἐν τῇ Σαπίωνος ἐπιτομῇ κληρουχησάντων Ἀθηναίων τὴν Σάμον ἐκεῖθι τραφῆναι· ὀκτωκαιδεκέτη δ' ἐλθεῖν εἰς Ἀθήνας, Ξενοκράτους μὲν ἐν Ἀκαδημείᾳ, Ἀριστοτέλους δ' ἐν Χαλκίδι διατρίβοντος. τελευτήσαντος δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα καὶ τῶν Ἀθηναίων ἐκπεσόντων ὑπὸ Περδίκκου μετελθεῖν εἰς Καλοφιδῶνα πρὸς τὸν
- 2 πατέρα· χρόνον δὲ τινα διατρίψαντα αὐτόθι καὶ μαθητὰς ἀθροίσαντα πάλιν ἐπανελθεῖν εἰς Ἀθήνας ἐπὶ Ἀναξικράτους· καὶ μέχρι μὲν τινος κατ' ἐπιμξίαν τοῖς ἄλλοις φιλοσοφεῖν, ἔπειτα ἰδίᾳ ἀποκρίνεσθαι τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν αἵρεσιν συστήσαντα. ἐφάσθαι δὲ φιλοσοφίας αὐτός φησιν ἔτη γεγωνῆς τεσσαρεσκαίδεκα. Ἀπολλόδιωρος δ' ὁ Ἐπικούρειος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ

DIOGENES LAERTIUS

16 τοῖς τε φίλοις παραγγέλλοντα τῶν δογμάτων
μνησθαι, οὕτω τελευτῆσαι.

Καὶ ἔστιν ἡμῶν εἰς αὐτὸν οὕτω·

χαίρετε, καὶ μνήσθε τὰ δόγματα· τοῦτ' Ἐπί-
κουρος

ῥωστατον εἶπε φίλοις τοῦτος ἀποφθίμενος·

θερμὴν ἐς πύελον γὰρ ἐληλύθει καὶ ἄκρατον
ἔσπασεν, εἰτ' Ἀΐδην ψυχρὸν ἐπεσπάσατο.

οὗτος μὲν ὁ βίος τανδρός, ἧδε ἐδὲ ἡ τελευτή.

Καὶ διέθετο ὧδε· " Κατὰ τὰδε δίδωμι τὰ ἐμ-
αυτοῦ πάντα Ἀμυνομάχῳ Φιλοκράτους Βατῆθεν
καὶ Τιμοκράτῃ Δημητρίῳ Ποταμίῳ κατὰ τὴν ἐν
17 τῷ Μητρώῳ ἀναγεγραμμένην ἑκατέρῳ δόξῃ, ἐφ'
ᾧ τε τὸν μὲν κῆπον καὶ τὰ προσόντα αὐτῷ
παρέξουσιν Ἐρμάρχῳ Ἀγεμόρτου Μυτιληναίῳ καὶ
τοῖς συμφιλοσοφοῦσιν αὐτῷ καὶ οἷς ἂν Ἐρμάρχος
καταλίπη διαδόχοις τῆς φιλοσοφίας, ἐνδιατρίβειν
κατὰ φιλοσοφίαν· καὶ αἰεὶ δὲ τοῖς φιλοσοφοῦσι
ἀπὸ ἡμῶν, ὅπως ἂν συνδιασώσωσιν Ἀμυνομάχῳ
καὶ Τιμοκράτῃ κατὰ τὸ δυνατόν, τὴν ἐν τῷ κήπῳ
διατριβὴν παρακατατίθεμαι τοῖς τ' αὐτῶν κληρο-
νόμοις, ἐν ᾧ ἂν τρόπῳ ἀσφαλέστατον ἦ, ὅπως ἂν
κάκεινοι διατηρῶσιν τὸν κῆπον, καθάπερ καὶ αὐτοὶ
οἷς ἂν οἱ ἀπὸ ἡμῶν φιλοσοφοῦντες παραδῶσιν.
τὴν δ' οἰκίαν τὴν ἐν Μελίτῃ παρεχέτωσαν Ἀμυνο-
μαχος καὶ Τιμοκράτης ἐνοικεῖν Ἐρμάρχῳ καὶ τοῖς
μετ' αὐτοῦ φιλοσοφοῦσιν, ἕως ἂν Ἐρμάρχος ζῇ.

18 " Ἐκ δὲ τῶν γινόμενων προσόδων τῶν δεδομένων
ἀφ' ἡμῶν Ἀμυνομάχῳ καὶ Τιμοκράτῃ κατὰ τὸ
δυνατόν μεριζέσθωσαν μετ' Ἐρμάρχου σκοπού-
μενοι εἰς τε τὰ ἐναγίσματα τῷ τε πατρὶ καὶ τῇ

DIOGENES LAERTIUS

Κέχρηται δὲ λέξει κυρία κατὰ τῶν πραγμάτων, ἦν ὅτι ἰδιωτάτη ἐστίν, Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς αἰτιάται. σαφὴς δ' ἦν οὕτως, ὡς καὶ ἐν τῷ Περὶ ῥητορικῆς ἀξιοῖ μηδὲν ἄλλο ἢ σαφήνεια
 14 ἀπαιτεῖν. καὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἀντὶ τοῦ Χαίρειν Εὐ πράττειν καὶ Σπουδαίως ζῆν.

Ἀρίστων δὲ φησὶν ἐν τῷ Ἐπικούρου βίῳ τὸν Κανόνα γράφαι αὐτὸν ἐκ τοῦ Ναυσιφάνους Τρίποδος, οὗ καὶ ἀκοῦσαί φησιν αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ Παμφίλου τοῦ Πλατωνικοῦ ἐν Σάμῳ. ἀρξασθαί τε φιλοσοφεῖν ἐτῶν ὑπάρχοντα δυοκαίδεκα, ἀφηγήσασθαι δὲ τῆς σχολῆς ἐτῶν ὄντα δύο πρὸς τοῖς τριάκοντα.

Ἐυγενήθη δέ, φησὶν Ἀπολλόδιωρος ἐν Χρονικοῖς, κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος ἐπὶ Σωσιγένους ἀρχαιτος μηνὸς γαμηλιῶνος ἑβδόμη, ἔτεσιν ὑστερον τῆς Πλάτωνος
 15 τελευτῆς ἑπτὰ. ὑπάρχοντα δ' αὐτὸν ἐτῶν δύο καὶ τριάκοντα πρῶτον ἐν Μυτιλήνῃ καὶ Λαμφάκῃ νοσησάσθαι σχολὴν ἐπὶ ἔτη πέντε· ἔπειτα οὕτως εἰς Ἀθήνας μετελθεῖν καὶ τελευτῆσαι κατὰ τὸ δεῦτερον ἔτος τῆς ἑβδόμης καὶ εἰκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος ἐπὶ Πυθαράτου ἔτη βιώσαντα δύο πρὸς τοῖς ἑβδομήκοντα. τὴν τε σχολὴν διαδέξασθαι Ἐρμαρχὸν Ἀγεμόρτου Μυτιληναῖον. τελευτῆσαι δ' αὐτὸν λίθῳ τῶν οὖρων ἐπισχεθέντων, ὡς φησὶ καὶ Ἐρμαρχὸς ἐν ἐπιστολαῖς, ἡμέρας νοσήσαντα τεσσαρεσκαίδεκα. ὅτε καὶ φησὶν Ἐρμιππος ἐμβάντα αὐτὸν εἰς πύελον χαλκῆν κεκραμένην ὕδατι θερμῷ καὶ αἰτήσαντα ἄκρατον ῥοφήσαι·

* This is no doubt the Academic philosopher, Ariston of Alexandria, pupil of Antiochus, criticized by Philodemus in his *Rhetoric*, V. II.² iii. 168.

DIOGENES LAERTIUS

Πυθαγόραν κοινὰ τὰ φίλων λέγοντα· ἀπιστοῦντων γὰρ εἶναι τὸ τοιοῦτον· εἰ δ' ἀπίστων οὐδὲ φίλων· αὐτὸς τέ φησιν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς, ὕδατι μόνον ἀρκεῖσθαι καὶ ἄρτω λιτῷ· καί, "πέμψον μοι τυραυῖ," φησί, "κυθριδίου, ἵν' ὅταν βούλωμαι πολυτελεύσασθαι δύναμαι." τοιοῦτος ἦν ὁ τὴν ἡδονὴν εἶναι τέλος δογματίζων, ὃν καὶ Ἀθήναιος δι' ἐπιγράμματος οὕτως ὑμνεῖ:

- 12 ἄνθρωποι, μοχθεῖτε τὰ χεῖρονα, καὶ διὰ κέρδος ἀπληστοὶ νεικέων ἀρχετέ καὶ πολέμων· τὰς φύσιος δ' ὁ πλοῦτος ὄρον τινὰ βαιὸν ἐπίσχει, αἱ δὲ κεναὶ κρίσιες τὴν ἀπέραντον ὁδόν· τοῦτα Νεοκλῆος πινυτὸν τέκος ἢ παρὰ Μουσαίων ἔκλυεν ἢ Πυθαῦς ἐξ ἱερῶν τριπόδων.

εἰσόμεθα δὲ καὶ μᾶλλον προϊόντες ἐκ τε τῶν δογμάτων ἐκ τε τῶν ῥητῶν αὐτοῦ.

Μάλιστα δ' ἀπεδέχετο, φησί Διοκλῆς, τῶν ἀρχαίων Ἀναξαγόραν, καίτοι ἐν τισιν ἀντειρητικῶς αὐτῷ, καὶ Ἀρχέλαον τὸν Σακράτους διδάσκαλον, ἐγύμναζε δέ, φησί, τοὺς γνωρίμους καὶ διὰ μνήμης ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ συγγράμματα.

- 13 Τοῦτον Ἀπολλόδορος ἐν Χρονικοῖς Νανσιφάνους ἀκοῦσαι φησὶ καὶ Πραξιφάνους· αὐτὸς δὲ οὐ φησιν, ἀλλ' ἑαυτοῦ, ἐν τῇ πρὸς Εὐρύλοχον ἐπιστολῇ· ἀλλ' οὐδὲ Λεύκιππὸν τινα γεγενῆσθαι φησὶ φιλόσοφον, οὔτε αὐτὸς οὔτε Ἐρμαρχος, ὃν ἐναι φησὶ καὶ Ἀπολλόδορος ὁ Ἐπικούρειος διδάσκαλον Δημοκρίτου γεγενῆσθαι· Δημήτριος δὲ φησὶ ὁ Μάγνης καὶ Ξενοκράτους αὐτὸν ἀκοῦσαι.

* *Anth. Plan.* iv. 43.

* *Cf. Petronius, Sat.* 131.

DIOGENES LAERTIUS

νεάδην ἀποχωρήσαντος, τάχα βαρυυθέντος ταῖς
 ἀνυπερβλήτοις αὐτοῦ χρηστότησι· ἢ τε διαδοχῇ,
 πασῶν σχεδὸν ἐκλιπουσῶν τῶν ἄλλων, ἕσασί
 διαμένουσα καὶ νηρίθμους ἀρχὰς ἀπολύουσα ἄλλην
 10 ἐξ ἄλλης τῶν γνωρίμων· ἢ τε πρὸς τοὺς γονεάς
 εὐχαριστία καὶ ἢ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς εὐποιία πρὸς
 τε τοὺς οἰκέτας ἡμερότης, ὡς δῆλον καὶ τῶν
 διαθηκῶν αὐτοῦ καὶ ὅτι αὐτοὶ συνεφιλοσόφουν
 αὐτῷ, ὧν ἦν ἐνδοξότατος ὁ προειρημένος Μῦς·
 καθόλου τε ἢ πρὸς πάντας αὐτοῦ φιλανθρωπία.
 τῆς μὲν γὰρ πρὸς θεοὺς ὀσιότητος καὶ πρὸς πατρίδα
 φιλίας ἄλεκτος ἢ διάθεσις· ὑπερβολῇ γὰρ ἐπι-
 εικείας οὐδὲ πολιτείας ἤψατο, καὶ χαλεπωτάτων
 δὲ καιρῶν κατασχόντων τηρικᾶδε τὴν Ἑλλάδα,
 αὐτόθι καταβιῶναι, δὶς ἢ τρίς τοὺς περὶ τὴν Ἰωνίαν
 τόπους πρὸς τοὺς φίλους διαδραμόντα, οἱ καὶ
 πανταχόθεν πρὸς αὐτὸν ἀφικνοῦντο καὶ συνεβίουν
 αὐτῷ ἐν τῷ κήπῳ, καθά φησι καὶ Ἀπολλόδωρος·
 11 ὃν καὶ ὀγδοήκοντα μνῶν πρίασθαι. Διοκλῆς δ' ἐν
 τῇ τρίτῃ τῆς ἐπιδρομῆς φησιν εὐτελέστατα καὶ
 λιτότατα διαιτώμενοι. "κοτύλη γούρ," φησὶν,
 "οἰνίδιου ἠρκοῦντο, τὸ δὲ πᾶν ὕδωρ ἦν αὐτοῖς
 ποτόν." τὸν τ' Ἐπίκουρον μὴ ἀξιοῦν εἰς τὸ
 κοινὸν κατατίθεσθαι τὰς οὐσίας, καθάπερ τὸν

* So Aristocles: cf. Euseb. *Præp. Ev.* xiv. 21. 1. and
 Numenius, *ib.* xiv. 3. 3. The indications of time are so
 vague that this defence of Epicurus might be ascribed to
 D. L. himself. If, however, we compare the list of calum-
 niators of Epicurus cited in §§ 3, 4, we see that none of them
 is later than the Augustan age. To the same date belongs
 a passage in the article of Suidas on Epicurus—καὶ δίδωσιν
 ἢ αὐτοῦ σχέλη ὡς Καίσαροι τὰ πρότερον ἐτῆ σκῆ, ἐκ οἷς διαδοχῆ.
 538

DIOGENES LAERTIUS

ἄλλοις τε καὶ Ναυσιφάνει τὰ πλείοστα καὶ αὐτῇ λέξει φάσκει οὕτως· "Ἄλλ' ἔπωσαν εἶχε γὰρ ἐκεῖνος ὠδίνων τὴν ἀπὸ τοῦ στόματος καύχῃσιν τὴν σοφιστικὴν, καθάπερ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἀνδραπόδων." καὶ αὐτὸν Ἐπίκουρον ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς περὶ Ναυσιφάνους λέγει· "Ταῦτα ἤγαγεν αὐτὸν εἰς ἐκστασιν τοιαύτην, ὥστε μοι λαιδορεῖσθαι καὶ ἀποκαλεῖν διδάσκαλον." πλεύμονά τε αὐτὸν ἐκάλει καὶ ἀγράμματον καὶ ἀπατεῶνα καὶ πόρνη· τοὺς τε περὶ Πλάτωνα Διονυσιοκόλακας καὶ αὐτὸν Πλάτωνα χρυσοῦν, καὶ Ἀριστοτέλη ἄσωτον, ἐὼν καταφαγόντα τὴν πατρίαν οὐσίαν στρατεύεσθαι καὶ φαρμακοπωλεῖν· φορμοφόρον τε Πρωταγόραν καὶ γραφέα Δημοκρίτου καὶ ἐν κώμαις γράμματα διδάσκειν· Ἡράκλειτόν τε κυκητὴν καὶ Δημόκριτον Δηρόκριτον καὶ Ἀντίδωρον Σαννίδωρον· τοὺς τε Κινικοὺς ἐγθροὺς τῆς Ἑλλάδος· καὶ τοὺς διαλεκτικοὺς πολυθήροους, Πύρρωνα δ' ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον.

¶ Μεμύησιν δ' οὗτοι. τῷ γὰρ ἀνδρὶ μάρτυρες ἴκαναὶ τῆς ἀνυπερβλήτου πρὸς πάντα εὐγνωμοσύνης ἧ τε πατρίς χαλκαῖς εἰκόσι τμησασα οἷ τε φίλοι τισσοῦτοι τὸ πλῆθος ὡς μηδ' ἂν πάλεσιν ὄλαις μετρεῖσθαι δύνασθαι· οἷ τε γνώριμοι πάντες ταῖς δογματικαῖς αὐτοῦ σειρῆσι προσκατασχεθέντες, πλὴν Μητροδώρου τοῦ Στρατονικέως πρὸς Καρ-

* Cf. Sext. Emp. Adv. math. 1. 11 τὴν πλείονα οὐσίαν τῶν Ναυσιφάνου ἐν ἐκστάσει; Plato, Phil. 21 c τῆς δὲ οἷς ἀθρόοται βίαι ἄλλ' οἷοι κλειόμενοι; Hesychius, s.v. : whence it appears that obtuseness and insensibility, not weakness or pliability, were the qualities imputed by this term.

† An ironical compliment, probably on Plato's style; cf.

DIOGENES LAERTIUS

τέλους γράφει οὕτως· Οὐ γὰρ ἔγωγε ἔχω τί νοήσω τάχαθόν, ἀφαιρῶν μὲν τὰς διὰ χυλῶν ἡδονάς, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀφροδισίων καὶ τὰς δι' ἀκροαμάτων καὶ τὰς διὰ μορφῆς. ἔν τε τῇ πρὸς Πυθοκλέα ἐπιστολῇ γράφει Παιδείαν δὲ πάσαν, μακάριε, φεῦγε τακάτιον ὀράμενος. Ἐπίκτητός τε κωαϊδολόγον αὐτὸν καλεῖ καὶ τὰ μάλιστα λουδορεῖ.

Καὶ μὴν καὶ Τιμοκράτης ἐν ταῖς ἐπιγραφομένοις Εὐφραντοῖς ὁ Μητροδώρου μὲν ἀδελφός, μαθητῆς δὲ αὐτοῦ τῆς σχολῆς ἐκφοιτήσας φησὶ δις αὐτὸν τῆς ἡμέρας ἑμὲν ἀπὸ τρυφῆς, ἑαυτὸν τε διηρεῖται μόγις ἐκφυγεῖν ἰσχυρὰς τὰς νυκτερινὰς ἐκείνας φιλοσοφίας καὶ τὴν μυστικὴν ἐκείνην συνδιαγωγὴν. τὸν τε Ἐπίκουρον πολλὰ κατὰ τὸν λόγον ἠγνοῦσθαι καὶ πολὺ μᾶλλον κατὰ τὸν βίον, τό τε σῶμα ἐλευθέρως διακεῖσθαι, ὡς πολλῶν ἐτῶν μὴ δύνασθαι ἀπὸ τοῦ φορείου διαναστῆναι· μὴν τε ἀναλίσκειν ἡμερησίαν εἰς τὴν τράπεζαν, ὡς αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Δεόντιον ἐπιστολῇ γράφει καὶ ἐν τῇ πρὸς τοὺς ἐν Μυτιλήνῃ φιλοσόφους· συνεῖναι τε αὐτῷ τε καὶ Μητροδώρῳ ἑταίρας καὶ ἄλλας, Μαρμάριον καὶ Ἡδεΐαν καὶ Ἐρώτιον καὶ Νικίδιον· καὶ ἐν ταῖς ἑπτὰ καὶ τριάκοντα βίβλοις ταῖς Περὶ φύσεως τὰ πλεῖστα ταῦτά λέγειν καὶ ἀντιγράφειν ἐν αὐταῖς

* Cf. Athen. xii. 546 κ, who cites the concluding words more fully thus: καὶ τὰς διὰ μορφῆς κατ' ἑξῆς ἡδέϊαι κισήται: also vii. 280 λ and, for a shorter version than that of D. L., vii. 278 τ. Cf. also Cic. *Tusc. Disp.* iii. 41. The last words have been taken to refer especially to the pleasures afforded by music and again by painting and the plastic arts. But perhaps Epicurus is merely citing typical examples of

584

DIOGENES LAERTIUS

ἀδελφῶν ἓνα προαγωγεῖεν, Λεοντίῳ καὶ συνεῖναι τῇ ἐταίρῳ. τὰ δὲ Δημοκρίτου περὶ τῶν ἀτόμων καὶ Ἀριστοῦ περὶ τῆς ἡδονῆς ὡς ἴδια λέγειν. μὴ εἶναι τε γνησίως ἀστὸν, ὡς Τιμοκράτης φησὶ καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῷ Περὶ Ἐπικούρου ἐφηβείας. Μιθρῆν τε αἰσχυρῶς καλακεύειν τὸν Λυσιμάχου διοικητήν, ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς Παιῶνα καὶ ἄνακτα
 5 καλοῦντα· ἀλλὰ καὶ Ἰδομενέα καὶ Ἡρόδοτον καὶ Τιμοκράτην τοὺς ἔκπυστα αὐτοῦ τὰ κρύφια ποιήσαντας ἐγκωμιάζειν καὶ καλακεύειν αὐτὸ τοῦτο. ἐν τε ταῖς ἐπιστολαῖς πρὸς μὲν Λεόντιον Παιῶν ἄναξ, φίλον Λεοντάριον, οἴου κροτοβορύβου ἡμᾶς ἐπέπλησας ἀναγνώντας σου τὸ ἐπιστόλιον· πρὸς δὲ Θεμισταν τὴν Λεοντέως γυναῖκα Οἴῳς τε φησὶν εἰμί, εἴαν μὴ ὑμεῖς πρὸς με ἀφίκησθε, αὐτὸς τρικύλιστος, ὅπου ἂν ὑμεῖς καὶ Θεμιστα παρακαλήτε, αἰθεῖσθαι. πρὸς δὲ Πυθοκλέα ὠραῖον ὄντα Καθηδοῦμαι φησὶ προσδοκῶν τὴν ἡμερτὴν καὶ ἰσόθεόν σου εἰσοδόν. καὶ πάλιν πρὸς Θεμισταν γράφων νομίζειν αὐτῇ παρανεῖν, καθά φησι Θεόδωρος ἐν
 6 τῷ τετάρτῳ τῶν Πρὸς Ἐπίκουρον, καὶ ἄλλαις δὲ πολλαῖς ἐταίραις γράφειν, καὶ μάλιστα Λεοντίῳ, ἧς καὶ Μητρόδωρον ἐρασθῆναι. ἐν τε τῷ Περὶ

* Mithras was a Syrian. Cf. Plut. *Contra Epic.* 1097. n1 *Ide.* Col. 1126 e.

¹ A perplexing passage. (1) As παρανεῖν is for the Stoics that branch of ethics which makes personal application of moral principles, the *acc.* may be right. (2) By changing *acc.* to *acc.*, a little more sting is given to this tame remark: "he thinks that *she* preaches." (3) If this

DIOGENES LAERTIUS

Ἐπικούρου βίου φησὶν ἔλθειν αὐτὸν ἐπὶ φιλοσοφίαν καταγνόντα τῶν γραμματιστῶν, ἐπειδὴ μὴ ἔδυνήθησαν ἑρμηνεύσαι αὐτῷ τὰ περὶ τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ χάους. φησὶ δ' Ἑρμιππος γραμματοδιδάσκαλον αὐτὸν γεγενησθαι, ἔπειτα μέντοι περιτυχόντα τοῖς
 3 Δημοκρίτου βιβλίοις ἐπὶ φιλοσοφίαν ᾄξει· διὸ καὶ τὸν Τίμωνα φάσκειν περὶ αὐτοῦ·

ὑστάτος αὖ φυσικῶν καὶ κύντατος, ἐκ Σάμου ἐλθὼν γραμμαδοδιδασκαλίδης, ἀναγωγότατος ζώντων.

Συνεφιλοσόφουν δ' αὐτῷ προτρεψαμένῳ καὶ οἱ ἀδελφοὶ τρεῖς ὄντες, Νεοκλῆς Χαιρέδημος Ἀριστόβουλος, καθά φησι Φιλόδημος ὁ Ἐπικούρειος ἐν τῷ δεκάτῳ τῆς τῶν φιλοσόφων συντάξεως· ἀλλὰ καὶ δοῦλος Μῆς ὄνομα, καθά φησι Μυρωναῖος ἐν Ὅμοιοις ἱστορικοῖς κεφαλαίοις. Διότιμος δ' ὁ Στωικὸς δυσμενῶς ἔχων πρὸς αὐτὸν πικρότατα αὐτὸν διαβέβληκεν, ἐπιστολὰς φέρων πενήτηκοντα ἀσελγεῖς ὡς Ἐπικούρου· καὶ ὁ τὰ εἰς Χρύσιππον ἀναφερόμενα ἐπιστόλια ὡς Ἐπικούρου συντάξας.
 4 ἀλλὰ καὶ οἱ περὶ Ποσειδώνιοι τὸν στωικὸν καὶ Νικόλαος καὶ Σωτίων ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῶν ἐπιγραφομένων Διοκλείων ἐλέγχων, ἃ ἔστι δ' πρὸς τοῖς κ', καὶ Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς. καὶ γὰρ σὺν τῇ μητρὶ περιμόντα αὐτὸν ἐς τὰ οἰκίδια καθαρμούς ἀναγνώσκειν, καὶ σὺν τῷ πατρὶ γράμματα διδάσκειν λιτροῦ τινος μισθορίου. ἀλλὰ καὶ τῶν

³ Cf. Sext. Emp. Adv. math. x. 16, where the story is well told.

⁴ Fr. 51 D.

⁵ The meaning is: "a schoolmaster like his father before him." Cf. Dem. De cor. § 958 εἶνα τῷ πατρὶ ἐρηί τῷ διδά-